

दैनिक

महाराष्ट्राच्या परिवर्तनवादी विचारांचे निर्भिंड दैनिक

वाढळ वाता

● मुख्य संपादक : अजय भागे ●

● बीड/महाराष्ट्र ● शुक्रवार दि. १३ डिसेंबर २०२४

● आरएनआय-एमएचएमएआर/२०२३/८७५५५ ● वर्ष २ रे ● अंक-१०६ ● पाने ४ ● किंमत ४ रुपये

अमित शहानी घेतली शरद पवारांची भेट

मुंबई (वृत्तसंस्था)-अजित पवार यांनी आज सकाळी शरद पवार यांची निवासस्थानी भेट घेऊन त्याना वाढदिवसाच्या शुभेच्छा दिल्या. त्यानंतर आता सायकाळी भाजप नेते अणि कैंट्रीय गृहमंत्री अमित शहा यांनी देखील शरद पवार यांची निवासस्थानी भेट घेऊन शुभेच्छा दिल्या आहे. वाढदिवसाच्या शुभेच्छा की, भेटीमार्गे काही वेगळे राजकारण आहे का? अगा चर्चानी सध्या सुरुवात झाली आहे. तर शरद पवार महायीत येत असतील तर त्याचा आस्ताना आनंदच होईल, असे भाजपचे आमदार प्रवीण देकर यांनी या भेटीवर प्रतिक्रिया देताना म्हटले. शरद पवार यांचा आज ८४ वा वाढदिवस आहे. देशातील विविध क्षेत्रातील मान्यवर शरद पवार यांच्यावर शुभेच्छाचा वर्षाव करीत आहेत. आज सकाळीचे देशाचे पंतप्रधान नंगेडू मोदी, केंद्रातील विविध मंत्री पवार यांना शुभेच्छापर संदेश पाठवीत होते. या दरम्यान, राज्याचे उपमुख्यमंत्री अजित पवार यांनी आज सकाळी शरद पवार यांची सहकृतुंब आणि पक्षाच्या नेत्यासह भेट घेतली होती. त्यानंतर आता अमित शहा यांनी देखील भेट घेतली आहे.

देशमुख हत्या प्रकरणाच्या निषेधार्थ बीड जिल्हा बंद

बंद पाळण्याचे आ.संदीप क्षीरसागरांकडून आवाहन

बीड | प्रतिनिधी

केज तालुक्यातील मस्साजोग गावचे सरपंच स्व. संतोष देशमुख यांचे अपहरण करून निघृपू हत्या केल्याच्या निषेधार्थ शुक्रवारी (दि. १३) रोजी बीड जिल्हा बंदची हाक देण्यात आली आहे. या बंदप्रये सहभागी होऊन व्यापारी, नागरिकांनी झालेल्या घटनेचा व जिल्हातील वाढदिवस गुहारारी प्रवृत्तीचा निषेध व्यक्त करावा असे आवाहन आ. संदीप क्षीरसागर यांनी केले आहे.

सोमवारी (दि. १३) रोजी केज

तालुक्यातील मस्साजोग गावचे सरपंच पती सामाजिक कार्यकर्ते स्व. संतोष देशमुख यांचे भरटुपारी अपहरण करण्यात आले अणि ३ तासानंतर त्याचा मृतदेह सापडला. अतिशय निघृपू त्यांची हत्या करण्यात आली आहे. अपहरण अणि खून यांसारखे गंभीर प्रकरण असताना प्रशासनाने या प्रकरात योग्य भूमिका घेतली नाही. मोरेकांना पाठीशी घालण्याचा प्रयत्न पोलीसांकडून झालेला असल्याचे दिसत आहे. जिल्हातील वातावरण अतिशय दहशतीचे झाले असूस यामार्ग काही विशिष्ट व्यक्तिविशेष आहेत. बीड जिल्हात

अक्षरश: बिहार सारखी परिस्थिती होत चालली आहे. गुहेगारी प्रवृत्ती फोकावत चालली आहे. या प्रवृत्तीला आळा घालणे ही बाब अत्यावश्यक झाली आहे. स्व. संतोष देशमुख व त्यांच्या कुटुंबीयांना न्याय मिळाला पाहिजे. ही मागणी घेऊन व झालेल्या प्रकराता निषेध व्यक्त करण्यासाठी बीड जिल्हातील व्यापारी व नागरिकांनी आजचा बंद पाळण्याचे आवाहन बीड विधानसभा मतदांसंघाचे आमदार तथा राष्ट्रवादी कौंग्रेस शरदचंद्र पवार पक्षाचे जिल्हाध्यक्ष संदीप क्षीरसागर यांनी केले आहे.

संविधान प्रतिकृती तोडफोडीच्या निषेधार्थ महिला मोर्चाने परकी शहर दणाणले

परकी | प्रतिनिधी

परभाणी येथील विश्वरत डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांच्या पुतळ्या जवळ असणाऱ्या भारतीय संविधानाचे प्रतिक तीची जातीवादाने तोडफोड केल्याच्या निषेधार्थ पल्ली शहरातील सर्व अंबेडकरवादी महिला संघटनांच्या वरीने परकी उपविधानीय अधिकारी कार्यालयावर भव्य असा मोर्चा काढण्यात आला.

शहरातील भीमनगर येथून निघालेला हा मोर्चा गांधीशपार, राणी लक्ष्मीबाई टावर, मोंडा मार्केट, एकमिनर चौक, बस स्टॅंड मार्ग छत्रपती शिवाजी महाराज चौक ते परकी उपविधानीय अधिकारी आणि शहरातील भारतीय संघटनांच्या वरीने परकी उपविधानीय अधिकारी कार्यालयावर धडकात. मोर्चातील सहभागी आलिंगा महिलांनी दिलेल्या निवेदनात घटले आहे की, परभाणी येथील संविधान प्रतिकृती तोडफोड कराण्या व्यक्ती वर दोग्रोहवा गुह्हा दाखल करावा, या घटनेमारील खरा सुत्रधार शोधून त्याचर करावा, या गरावाई करावी, तसेच हा खटला जलदगती

न्यायालयात चालवावा.

प्रजावतीताई कांबळे व अनिता रोडे यांच्या नेतृत्वाबाबीली निघालेल्या या मोर्चात मोर्चा संख्येने महिला उपस्थित होत्या. मुसांसंचलन रंजनाराई मक्के, आमार प्रदर्शन घायाताई रोडे यांनी मानले. या मोर्चात सीमाताई कांबळे, रमाबाई उबाळे, गवळण ताई गोखले, सुहिला उपस्थित होत्या.

ताई निवंडे, गवळण बाई वाघमरे, द्वारकाताई रोडे, सुमनबाई सरवदे, पार्वीबाई वाघमरे, श्रद्धा जगतक, गोदावरी केदारे, प्रजा तरक्से, अनिता चक्रे, सविता हजरी, संघवाळा रोडे, सुनदा हनवत, कल्याण बुत्तन, सनिया कांबळे, वैष्णवी गोदाम, रूपाली कसबे, वंदना गायकवाड, भारती मर्स्के यांच्यासह हजारो महिला उपस्थित होत्या.

परभाणी येथील घटनेच्या निषेधार्थ आज रांजणी बंद

जालना | असलम कुरेशी

परभाणी शहरातील डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांच्या पुतळ्यासमोरील ठेवण्यात आलेल्या भारतीय संविधानाच्या प्रतिकृती विट बाळा कराण्या आरोपीस कडक शासन करण्याच्या मागणीसाठी शुक्रवारी आंबेडकरी समाज बांधवांच्या वरीने रांजणी बंदची हाक देण्यात आली आहे. यासंदर्भात घनसावांगीच्या तहसीलदार व पोलिस निरिक्षक यांना देण्यात आलेल्या शहरातील भारतीय राज्यघटनेचे शिल्पकार डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांच्या पुतळ्या समोरील ठेवण्यात आलेल्या संविधानाच्या प्रतीकी तोडफोड कराण्या जातीवादी व मनुवादी इसमास कडक शासन करून त्याचावर देशद्रोहीचा गुह्हा दाखल करावा. सदरील व्यक्तीच्या

२०२४ रोजी रांजणी शहरामह आंबवडी बाजार देखील सकाळी ८ ते दुपारी २ वाजेपैर्यंत बंद पुकारला आहे. या निवेदनावर रमण जाधव, कैलास जाधव, सिद्धार्थजाधव, अराविंद जाधव आदींची नावे आहेत.

फसल बिमा स्पताह अंतर्गत शेतकऱ्यांना मार्गदर्शन ०१ ते ०७ डिसेंबरदरम्यान वेगवेगळे उपक्रम संपन्न

आष्टी | रविंद्रनाथ गवळी / ठाकूर

भारतीय कृषी बिमा कं. मार्फत आष्टी तालुक्यातील विविध गावांमध्ये ०१ ते ०७ डिसेंबर दरम्यान वेगवेगळे उपक्रम संपन्न करण्यात आले.

पिंपी आष्टी येथे पीक बिमा कं. मार्फत फसल बिमारांना आवाजविण्यात आले.

गवळी आष्टी येथे पीक बिमा कं. मार्फत फसल बिमारांना आवाजविण्यात आले.

गंगापूर येथे संस्था चालक तीन लाखाची लाच घेताना ए सी बी च्या ताब्यात

छ. संभाजीनगर | प्रा संजय तुळे

शाळेची कर्मचाऱ्याचा पापार सुरु करण्यासाठी फादर विक्रेड मार्टिंग सलादाना यांना तीन लाख रुपयांची लाच घेताना लाचलुचपत विभागाच्या अधिकाऱ्यांनी रोगेहात पकडल्याने खबरवाल उडाली आहे.

सुव्रांकडून मिळालेल्या

माहिनीनुसार तिस वर्षीय

तक्रादार हे अनुकंपा तत्वावर

संस्थेच्या शाळेत नोकीरीस

लागलेले असून त्याचा पापार सुरु

करण्यासाठी शाळार्थ प्रगाळीमध्ये

नाव समाविष्ट करण्यासाठी प्रस्तवात

तायार करून पाठवण्याकरिता

३०००००/(तीन लाख रुपये)

लाचेची मागणी सेंट क्रान्सिस

डीमेल्स एन्ज्युकेशन सोसायटी,

छत्रपती संभाजीनगराचे सचिव

फादर विक्रेड मार्टिंग सलादाना,

वर ७५ चॅर्चे, रा. भारतरत्न मदर

टेरेसा इंग्लिश स्कूल, गंगापूर

यांनी १० आंकडे बोरे रोजी

मागणी केली होती. गुरुवार

, १२ डिसेंबर रोजी तक्रादार

यांनी पच साक्षीदारा समक्ष तिन

लाख रुपये लाच रकम सचिव

कार्यालयात, भारतरत्न मदर

टेरेसा इंग्लिश स

थाली बचाव!

रिझर्व्ह बँकेचे गव्हर्नर शक्तिकांत दास म्हणतात की चालू आर्थिक वर्षाच्या तिसऱ्या तिमाहीच्या अखेरीस चलनवाढीचा वेग मंदावेल. छान. ही तिसरी तिमाही म्हणजे ऑक्टोबर ते डिसेंबर. म्हणजे सर्व सण-वार संपल्यावर महागाई कमी होईल. ज्या वेळी फारशी काही खरेदी करावयाची नसते त्या वेळी दर कमी होतील. हा युक्तिवाद त्यांनी व्याजदर कपातीच्या संदर्भात केला. चलनवाढीवर एक उतारा हा व्याजदर वाढीचा असतो. व्याजदर वाढले की पैशाचा पुरवठा कमी होतो आणि चलनवाढ टळते. अलीकडे झालेल्या रिझर्व्ह बँकेच्या बैठकीत व्याजदर कपातीचा मुद्दा आला असता ती करण्याविरोधात बहुमताने निर्णय घेतला गेला. त्याआधी काही आठवड्यांपूर्वी विद्यमान सरकारातील काही विद्वानांनी महत्त्वाचे खाद्यपदार्थ घटक चलनवाढ निर्देशांक मापनातून वगळण्याची सूचना केली होती. या घटकांमुळे महागाई झाल्याचे दिसून येते, म्हणून त्यांस निर्देशांक मापनातून वगळाव अशी या अधिकाऱ्यांची मसलत. या सूचनेची तुलना महाराष्ट्रातील शिक्षण आराखड्यातील गणित या विषयासंदर्भातील निर्णयाशी करता येईल. शालेय विद्यार्थ्यांस जे विषय जड जातात, त्यात गणित अग्रक्रमावर. यात अनुत्तीर्ण होणाऱ्यांचे प्रमाणही अधिक. ही अनुत्तीर्णांची संख्या कमी करण्यासाठी आपले राज्य सरकार उत्तीर्णेतची किमान गुणांची आवश्यकता ३५ वरुन २० वर आणू पाहते. म्हणजे कमी विद्यार्थी अनुत्तीर्ण होतील, हा हिशेब. हा तर्कवाद पुढे नेल्यास काही सरकारी विद्वान; 'गणित हा विषय अभ्यासक्रमातून काढूनच टाका' असे सुचवणार नाहीतच असे नाही. म्हणजे गणितात कोणी अनुत्तीर्ण होण्याची शक्यताच नाही. तदृत महागाई निर्देशांकातून दैनंदिन खाद्यपदार्थच काढून टाकले तर महागाईही नाहीशी होईल. याचा प्रतिवाद 'द हिंदू'ने नुकत्याच प्रकाशित केलेल्या विशेष लेखाने करता येईल.

कोणत्याही घरातील जेवणाच्या ताटातील किमान घटकांसाठी गेल्या वर्षी या काळात किती पैसे मोजावे लागले होते, आता या घटकांची किंमत काय आहे, गेल्या वर्षी या काळात सर्वसाधारण कामगारांचे वेतन काय होते, ते आता किती आहे या साध्या घटकांचा तपशील त्यांनी सादर केला आणि जेवणाच्या ताटातील घटकांची किंमतवाढ आणि सामान्यांसाठी झालेली-न झालेली वेतनवाढ यांच्याशी या घटकांची तुलना केली. खरे तर दैनंदिन अर्थशास्त्र समजून घेणे इतके सोपे आहे. यास गणप्याचे अर्थशास्त्र असे विद्रूतजनांकडून हिणवले जात असले तरी गणप्यासही कळावे इतकी सुलभता या विद्वानांस आपल्या प्रतिपादनात आणता येत नाही. ती सुलभता आणणे हे पत्रकारितेचे खरे काम. 'द हिंदू'तील लेख हे करतो. चौरस आहारासाठी लागणाच्या घटकांतील दरवाढ यात मोजण्यात आली आहे. उदाहरणार्थ २५ ग्रॅम हिरव्या मिरच्या (दरवाढ २६.३ टक्के), २५ ग्रॅम लसूण (१२८ टक्के), पाव किलो टोमेंटो (२४७ टक्के), बटाटे (१८० टक्के), कांदे (५१.७ टक्के), कणीक (पाव किलो ३ टक्के), तांदूळ (अर्धापाव ०.७ टक्के घट), तूरडाळ (अर्धापाव २.६ टक्के घट) असे वेगवेगळे घटक यात विचारात घेतले गेले. गतसाली एका व्यक्तीच्या दोन वेळच्या जेवणाचा स्वयंपाक करण्यास लागणाच्या जिन्नसांसाठी १०१.८ रु मोजावे लागत. यंदा तेव्हढ्याच जेवणासाठी त्याच घटकांसाठी खर्च करावी लागणारी रक्कम १५४.४ रु इतकी आहे. गतसाली एका व्यक्तीच्या महिनाभाराच्या दोन वेळच्या जेवणासाठी ३,०५३ रु लागत. आज हीच रक्कम ४,६३१ रु. इतकी आहे. आणि हे सर्व फक्त शाकाहारींसाठी. यात इंधनाचे खर्च धरण्यात आलेले नाहीत. ही मांडणी फक्त खाद्यान्नांसाठीच्या जिन्नसांच्या मूल्याबाबत आहे. याचा अर्थ एका व्यक्तीच्या दोन जेवणांच्या खर्चासाठीच्या रकमेत गेल्या १२ महिन्यांत तब्बल ५२ टक्के इतकी वाढ झाली. याची दखल का

ध्यावयाची? प्रमुख कारणे तीन. पहिले म्हणजे ही सर्व पाहणी महाराष्ट्रवासींचे जीवनमान गृहीत धरून करण्यात आलेली आहे. यातील सर्व घटकांचे या राज्यातील दर फक्त यात विचारात घेण्यात आलेले आहेत. टोमेंटो, बटाटा, कांदा यांच्या दरांत झालेली दरवाढ सामान्यांचे डोळे पांढरे करणारी आहे. ती किती आहे याचा तपशील वर आहेच. तथापि या खेरीज घराघरांतील जेवणांत वापरल्या जाणाऱ्या साध्या साध्या भाज्यांच्या दरांतही सरासरी ८९ टक्के इतकी दरवाढ गेल्या फक्त १२ महिन्यांत झाली. तिचा विचार करण्याचे आणखी एक कारण म्हणजे याच काळात झालेली वेतनवाढ. ती सरासरी ९ ते १० टक्के इतकीच आहे. याचा अर्थ उत्पन्न, एकंदर चलनवाढ आणि दोन जेवणांस आवश्यक किमान वस्तूच्या दरांत झालेली दरवाढ यांचा कसलाही ताळमेळ नाही. म्हणजेच सामान्यांस हातातोंडाशी गाठ घालणे दिवसागणिक जिकिरीचे होऊ लागलेले आहे. यातील सामाजिक अंगंही तितकेच महत्त्वाचे. म्हणजे हे सर्व सरासरी झाले. सरासरी ही बब्बंश: आकर्षक आणि सुखावणारी असू शकते. पण समाजात असमान जगणे वाट्यास आलेले घटकही महत्त्वाचे असतात. म्हणजे एकल माता, अनाथाश्रमातील जगणे वाट्यास आलेले, तितकेही नशिबात नाही असे बेघर, रोजगाराच्या प्रतीक्षेत असलेल्यांची घरे आदी मुद्दे विचारांत घेतल्यास अशांचे जगणे अधिकच महाग झाले असणार, हे उघड आहे. खेरीज स्थी-पुरुष भेद यातही आहे. म्हणजे रोजगारावरील पुरुष मजुरांच्या वेतनात होणारी वाढ आणि महिला मजुरांचा रोजगार यात तफावत असते. त्यामुळे महिलांच्या उत्पन्नावर अवलंबून असलेल्या घरांसमोर अधिक मोठे आव्हान उभे राहते. हे वास्तव गंभीर असे. आणि या वास्तवाचे कसलेही प्रतिबिंब याच राज्याचे भवितव्य ठरवण्यासाठी होत असलेल्या निवडणुकांत नाही, हे याचा विचार का करायचा याचे तिसरे कारण. राजकारण असे सामान्यांच्या जगण्यापासून इतके तुटलेले कधीही नव्हते. जनसामान्य आणि निवडणुकांच्या रिंगणात उत्तरलेले यांचा काढीचाही संबंध नाही, असेही महाराष्ट्रात इतक्या प्रमाणावर कधी घडलेले नव्हते. यात कळीचा आणि तितकाच वेदनादायी मुद्दा आहे तो या वास्तवास झाकून ठेवण्याच्या राजकारण्यांच्या प्रयत्नांत-त्यातही अधिक सत्ताधान्यांस-येत असलेले यश. राज्यातील जाती/प्रजाती/पोटजाती/उपजाती असे अधिकाधिक भेद करावेत, या लहान लहान गटाच्या त्याहूनही लहान नेत्यांस जवळ करावे, आंजारून-गंजारून, योग्य ते दाम मोजून त्याचा गंड आणि कंड शमवावा आणि त्या बदल्यात त्या लहानग्या नेत्याने आपल्या 'समाजा'चा पाठिंबा हे सर्व करणाऱ्यांस जाहीर करावा, हेच सध्या सुरु आहे. वास्तवात बेरोजगार दलित असे वा मराठा. त्याच्या वेदना सारख्याच असतात. परंतु आर्थिकदृष्ट्या सबळ वर्गातील समाजाची प्रतिकूल परिस्थितीस तोंड देण्याची क्षमता नेहमीच अधिक असते. म्हणजे सर्व गाडा खेरे तर आर्थिक मुद्द्यावर येऊन थांबायला हवे. पण तसे करावयाचे तर हिशेब द्यावा लागणार. त्यापेक्षा सामाजिक गंडास फुंकर घालणे सोषे. त्यामुळे मूळभरांचा अहं सुखावतो आणि त्यावरच ही मंडळी समाधान मानून शात होतात. पण त्यामुळे ना प्रश्नाचा आकार बदलतो ना त्यांची संख्या कमी होते. या साध्या वास्तवाकडे राज्यातील जनसामान्यांची डोळेझाक होत आहे हे दुर्दैव. ते विद्यामान निवडणुकांत पुरेपूर दिसते. सर्वच क्षेत्रातील महाराष्ट्राची पीछेहाट या मंडळीच्या गावीही नाही. म्हणून या मंडळीच्या इच्छेवर 'ताली बजाव' वादनात सहभागी न होता आपल्या जेवणाच्या 'थाली बचाव'चा विचार अधिक व्हायला हवा. तितका सुझ महाराष्ट्रातील मतदार आहे का या प्रश्नाच्या उत्तरात निवडणुकीचे भवितव्य आहे.

शुक्रवार दि. १३ डिसेंबर २०२४

मध्यमवर्ग मेला तरी

अलीकडे 'लोकसत्ता'ने अर्थव्यवस्थेतील ताणतणावांबाबत वरचेवर लिहिले. ते वाचून वास्तवाकडे डोळेझाक करण्याची सवय लागलेल्या सुखासीन जल्पकांचा जळफळाट होणे साहजिक. अशा वेळी हे जल्पकजग शहामृगप्रमाणे वाळूत माना खुपसून तरी बसते किंवा सत्यकथन करणाऱ्यावर हेत्वारोप तरी करते. तथापि विविध वित्तसंस्थांनी प्रत्यक्षपणे आणि साक्षात रिझर्व्ह बँकेनेच अप्रत्यक्षपणे 'लोकसत्ता'च्या भूमिकेस दुजोरा दिला असून सध्याच्या साणासुदीच्या हांगमातही महत्वाच्या चीजवस्तुना उठाव कसा नाही, याचा तपशील प्रसूत केला आहे. जपानच्या 'नोसुरा'सारख्या बलाढ्य वित्तसंस्थेच्या मते चक्र जसे एकदा वर गेल्यानंतर खाली येते तसे भारतीय अर्थव्यवस्थेचे आता झाले आहे. त्याचा अर्थ मागणी मंदावत असून अर्थव्यवस्थेच्या विविध अंगास या मंदावलेल्या अर्थव्यवस्थेचा चिमटा बसताना दिसतो. हे इतकेच असते तर नैमित्तिक चक्रनेमिक्रमेपण म्हणून त्याकडे दुर्लक्ष करता आले असते. पण ते तसे नाही. या मंदावत्या अर्थव्यवस्थेत दोन दुभंग दिसतात. त्या दोन दुभंगांवर भाष्य करण्याआधी अर्थव्यवस्था मंदावल्याचे दर्शवणाऱ्या लक्षणांवर भाष्य. मोटार उद्योग हा अर्थव्यवस्थेचा एक मोठा निर्दर्शक. मोटारीच्या निर्मितीत पोलाद, काच, ॲन्ल्युमिनियम, विजेन्या, रबर, इधन, इलेक्ट्रॉनिक उपकरणे आणि मोठ्या प्रमाणावर कुशल कामगार यांचा सहभाग असतो. त्यामुळे हे एक क्षेत्र समग्र अर्थव्यवस्थेस आपल्या खांद्यावर तोलून नेते. तथापि सद्यास्थितीत याच क्षेत्राने गती हरवल्याचे दिसते. त्यातही फरक असा की अत्यंत श्रीमंत, महागड्या, केवळ धनिकांनाच परवडतील अशा आलिशान मोटारींची विक्री जोमात आहे आणि त्याच वेळी १० लाख रुपयांच्या आतील लहानग्या, मध्यमवर्गांसाठी पहिलटकरीण असलेल्या मोटारींस मात्र तितकी मागणी नाही. म्हणजे धनिकांच्या खिंशातील छनछन पूर्वी होती तशीच आहे. परंतु मध्यमवर्गांय आणि कनिष्ठ मध्यमवर्गांय यांच्या खिंशास बसणारा मात्र आर्थिक ताण या काळात लक्षणीयरीत्या वाढल्याचे दिसते. मारुती सुझकीचे अध्यक्ष, भारतीय मोटार उद्योगाचे जेष्ठ भाष्यकर आर. सी. भार्गव यांनी नुकतेच हे वास्तव बोलून दाखवले. हे विमानातील बिझेनेस क्लास आणि सर्वसाधारण प्रवाशांचा वर्ग यांतील वर्गवारीसारखे झाले. म्हणजे विमान

A photograph showing two stacks of coins on a light-colored, grid-patterned surface. The stack on the left consists of gold-colored coins, while the stack on the right consists of silver-colored coins. The coins are arranged in a slightly overlapping, vertical column.

कंपन्यांसाठी बिझनेस क्लास महत्वाचा असला तरी त्यांना नफा होत असतो तो सर्वसाधारण प्रवाशांतून. त्यांची संख्या मोठी असते. तसे श्रीमंती गाडगा या कंपन्यांस ब्रॅडिंगसाठी महत्वाच्या असल्या तरी या उद्योगाची चूळ प्रचंड प्रमाणावर विकल्प्या जाणाऱ्या लहान गाड्यांवर पेट असते. सध्या हाच लहान गाड्यांचा विक्री ओघ आटल्याचे दिसते. तेव्हा या उद्योगाची चिंता रास्तच. हा दुभंग इतक्या एका घटकापुताच मर्यादित नाही. त्यास ग्रामीण आणि शहरी अशी आणखी एक किनार आहे. म्हणजे अनेक घटकांची शहराशहरांतील मागणी मंदावत असून त्याच वेळी अर्थव्यवस्थेची धुगधुगी ही ग्रामीण भारतात टिकून असल्याचे आकडेवारीवरून दिसते. शहरी भागात या तिमाहीत लहान मोटारींच्या विक्रीचा वेग शून्याखाली २.३० टक्के इतका नोंदला गेला तर त्याच वेळी ग्रामीण भारतात मात्र या मोटारींच्या विक्रीत १.९० टक्के इतकी वाढ नोंदली गेली. गतसाली सेमीकंडक्टर्सच्या अनुपलब्धतेचा फटका मोटार उद्योगास बसला. या वेळी असे काहीही कारण नव्हते. त्यामुळे वाहन उद्योग दिवाळी आणि या सणासुदीच्या काळाकडे डोळे लावून बसलेला होता. पण त्याची निराशा झाली. या काळात ग्रामीण भागातील मागणीत काहीशी वाढ आहे हे खेरे. पण ती शहरी मागणीतील मंदावस्था भरून काढणारी नाही. या मोटार उद्योगाच्या जोडीला 'फास्ट मूल्हिंग कन्स्युमर गुड्स' (एफएमसीजी) या नवाने ओळखल्या जाणाऱ्या गहोपयोगी वस्तूंची विक्रीही मंदावली. बिस्किटे, शीतपयांपासून ते सौंदर्यप्रसाधनांपर्यंत अनेक घटकांचा समावेश यात होतो. या वस्तू दुकानांच्या फडताळांतून भराभर विकल्प्या जातात म्हणून त्य एफएमसीजी. पण या वस्तूंची विक्रीही सध्या मंदावल्याचे दिसते. या मंदगतीबाबत नेस्टले, पेप्सिको, युनिलिव्हर, कोकाकोला, लॉरीआल आदी अनेक कंपन्यांनी विविध माध्यमांतून अलीकडे चिंता व्यक्त केली याबाबतही आवर्जून लक्षात घ्यावी अर्श बाब म्हणजे ग्रामीण आणि शहरी अशी दीरी खेरे तर या चंगळवादी वस्तूंस शहरांत उठाव अधिक. पण सद्याःस्थितीत त्यास अधिकवा मागणी आहे ती शहरांपेक्षा खेड्यात. म्हणजे मोबाइलचा 'डेटापैक' अधिकाधिक वापरणारे हे जसे खेड्यांत अधिक आढळू लागले आहेत त्याप्रमाणे या चंगळवस्तूचा उठावही शहरेत ठिकाणांहून अधिक वाढला आहे. पण यातही मोटारींबाबत दिसते ते सत्य दिसून येते. शहरी मागणीच्या गळतीस ग्रामीण मागणी हा उतारा असू शकत नाही. हजाला तपशील. आता यामागील कारणांबाबत.

हे कारण म्हणजे शहरांतून लपून राहणार्थ गरिबी. ग्रामीण भागातील गरिबीची सार्वत्रिक दखल घेतली जाते. तिचे मोजमापही रीतसह केले जाते आणि त्यासाठीच्या संख्याशाशीर्ण घटदृतीही विकसित आहेत. परंतु शहरांतून गरिबीचे तसे नाही. एकतर झगग्नाटामुळे शहरी गरीबही उपेक्षित राहतात. त्यामुळे त्यांच्याकडे नेहमीच धोरणकर्त्यांचे दुर्लक्षण होते. त्यात या शहरी गरिबांसाठी कोणत्याही कल्याणकारी योजना नसतात आणि त्य कशा आखायच्या याचे तंत्रीही तितके विकसित नाही. त्यामुळे शहरी गरीब तसेही उपेक्षित. वास्तविक खेड्यातील गरिबापेक्षे

शहरी गरिबासमोर चलनवाढीचे आव्हान अधिक मोठे असते. पण या गरिबीस हाताळायचे कसे याचे उत्तर धोरणकर्त्यांकडे नाही. आता ते शोधावे लागेल. याचे कारण ऐतिहासिकदृष्ट्या शहरे ही अर्थगतीची इंजिने असतात. त्यातून मागणे मंदावणे देशास परवडणारे नाही. खेड्यांतील अर्थस्थितीत नैसर्गिक कारणांनी सहज बदल होऊ शकतो. एखादा पावसाळा बिघडला तर ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचे चित्रच बदलून जाऊ शकते. त्या तुलनेत शहरी अर्थव्यवस्था अधिक स्थिर आणि अधिक काटक असते. त्यामुळे शहरांस गती हरवून चालत नाही. तसे झाल्यास अर्थव्यवस्थेसमोर गंभीर प्रश्न निर्माण होऊ शकतो. आपण अद्याप त्या अवस्थेस गेलेलो नाही. पण तरीही हे शहरांचे मंदावणे धोरणकर्त्यांस आणि उद्योगांस चित्ताजनक वाटते यावरून या मंदगतीचे गंभीर लक्षात यावे. या शहरी मंदगतीही परत एक उपकथानक आहे. ते म्हणजे मुंबई, दिल्ली, बैंगलोर आदी शहरांतील मागणीची गती पूर्वीसारखीच धृवीकटी आहे. आव्हान आहे ते नवशहरांचे. आज देशात अशी अनेक नवशहरे उदयास आलेली आहेत. ‘टियर १’, ‘टियर २’ अशी त्यांची वर्गवारी होते. सर्वच राज्यांत या अशा नवशहरांची वाढ दिसून येते. देशातील मूळ महानगरे आपला अर्थविकास कायम राखत असताना या नवशहरांतील मागणीत मात्र लक्षणीय घट दिसून येते. ही बाब निश्चितच काळजी वाढवणारी. याचे कारण चार महानगरांच्या हातांस हात लावणाऱ्या या नवमहानगरांचा वाटा अर्थव्यवस्थेत मोठा आहे. त्यातच घट होत असल्यास एकंदर अर्थव्यवस्थेवरच त्याचा परिणाम होण्याचा धोका संभवतो. या संख्याशास्त्रीय वास्तवापलीकडेही एक मोठा अर्थ या आकडेवारी दडलेला आहे. ही नवशहरे, देशातील अर्धग्रामीण-अर्धनागर प्रदेश यांत ठासून भरलेला आणि जोपाने वाढवणारा नवमध्यमवर्ग हा देशाच्या अर्थगतीचे चाक आहे. या मध्यमवर्गानि हात आखडता घेतल्यास हे चक्र मंदावते. काही परदेशी वित्तसंस्था भारतीय मध्यमवर्गाच्या अंताची भाषा करताना दिसतात. हे खेरे असेल तर भीतीदायक म्हणावे लागेल. संयुक्त महाराष्ट्राच्या आंदोलनकाळात सेनापती बापटांचे ‘महाराष्ट्र मेला तरी राष्ट्र मेले’ हे गीत चांगलेच लोकप्रिय होते. त्यातील ‘महाराष्ट्र’ऐवजी मध्यमवर्गांहा शब्द घाटल्यास ते अधिक रास्त ठेरेल.

अवघा हलकळोळ करावा

अलीकडच्या काळात दुकाने, विक्रीतीत्र आर्दंत उत्कृष्ट बदल आणि सुधारणा झाल्या असल्याने ग्राहकांस पर्याय मोठ्या प्रमाणावर उपलब्ध आहेत. त्यात मोबाइलच्या माध्यमातून घरपोच वस्तु पोहोचवणा-न्यांच्या सेवाही आकारास आल्याने ग्राहकांची चांगलीच चंगल असते. वस्तु मिळत नाही, असे नाही. ‘जेप्टो’वर नसेल तर ‘ब्लिंकइट’ आहे. ते नसेल तर ‘इन्स्टामार्ट’ आहे. ते नसेल तर स्विगी आहे. फिलपकार्ट आहे. आणि ‘जगी ज्यास कोणी नाही’ या उकीप्रमाणे त्यास शेवटी अमेझॉन आहेच आहे. हे पर्याय इतके आहेत की खरेदीची हौस अपूर्ण राहणे अंमळ अशक्य. विक्रीकलेतील या पर्यायांच्या संखेमुळे अलीकडे दुकानदारही अधिक स्पर्धाभिमुख झालेले आहेत. म्हणजे एखादी चीजवस्तु स्वतःच्या दुकानात नसली तरी ते ग्राहकांचा हिस्मेड होऊ देत नाहीत. शेजारच्या वा पलीकडील आपल्या व्यवसाय-बंधूकडून ते ती स्वतः आणून देतात. या बाजारपटीय व्यवहाराची चर्चा करण्यामागील प्रयोजन म्हणजे आपले विद्यामान राजकीय वातावरण. त्याकडे डोळसपणे पाहणाऱ्या चाणाक्षांस बाजारपेठीय उलाढाल आणि हे निवडणूकपूर्व राजकीय वातावरण यातील साधार्य एव्हाना लक्षात आले असेल. आपल्या बाजारपेठीय बदलांचे स्पृष्ट प्रतिबिंब विद्यामान राजकारणात उसठशीतपणे दिसते. ज्यांस ते आढळले नसेल त्यांच्यासाठी पुढील काही मुद्दे.

जसे की ‘हे’ दुकान नाही तर ‘ते’, ‘ते’ नाही तर पलीकडचे असे ज्याप्रमाणे ग्राहक करतो त्याचप्रमाणे सध्या निवडणूक लढवू इच्छिणाऱ्यांचे वर्तन नव्हे काय? हा पक्ष उमेदवारी देत नाही काय? हरकत नाही. तो आहे. तोही नाही म्हणतो? तरीही हरकत नाही. आणखी एक आहे. त्याच्याकडूनही नकार असेल तर तिसरा पक्ष आहे. नाहीतर चौथा, पाचवा इत्यादी. असे असल्यामुळे कोणत्या ना कोणत्या दुकानात ग्राहकांस हवी ती चीज जशी मिळते त्या प्रमाणे निवडणूक इच्छुकांस कोणता ना कोणता पक्ष आपला म्हणतोच म्हणतो. आणि एखादा उमेदवार सर्व पक्षांनाच समजा टाकाऊ वाटला. तरी अपक्ष म्हणून निवडणूक लढवण्याची सोय त्यास आहेच. म्हणजे ज्याप्रमाणे कोणत्याही दुकानात ठेवण्याच्या लायकीचा नसलेला माल जसा रस्त्यावर विकायची सोय आहे, तसेच हे नव्हे काय? अलीकडे युतीच्या राजकारणाचे दिवस आहेत. महाभारतात कुंती पांडवांस एक तीळ सात जणांत वाटून खाण्याचा सळ्हा देते. त्यावेळी पांडवांनी तो पाळलाच. परंतु त्या सल्ल्याचे पालन लोकशाहीच्या

महाभारतातील विद्यामान पक्षपांडवही करतात. त्यामुळेचे ते प्रत्येक मतदारसंघ सात-सात जणात वाटून घेताना दिसतात. भाजप, एकनाथ शिंदे यांची शिवसेना, अजितदांदांची राष्ट्रवादी, राहुल गांधी यांची कांग्रेस, शरद पवार यांची राष्ट्रवादी आणि उद्धव ठाकरे यांची शिवसेना हे सहा पक्ष आणि परिस्थितीजन्य गरजेनुसार कधी मनसे, कधी वंचित तर कधी अपक्ष यांतील एक असे मिळून सात. विद्यामान लोकशाही महाभारताचे वैशिष्ट्य म्हणजे हा एक तीळ सात जणात वाटून घेण्याचा सळ्ळा पांढऱ्यांप्रमाणे कौरवही पाळतात. तसेच बाजारपेठेत दुकानदार ज्या प्रमाणे आपल्या दुकानात खादी चीजवस्तू नसेल तर मित्रविक्रित्याच्या दुकानातून ती आणून देतो त्याप्रमाणे सध्या युतीधर्मानुसार खादा मतदारसंघ व्यवसाय भागीदाराच्या वाट्यास गेला असेल तर आपला उमेदवार दुसऱ्या पक्षात वा दुसरा उमेदवार आपल्या पक्षात विलीन करून घेण्याची सोय आहे. म्हणजे खाद्याकडे मतदारसंघ आहे; पण उमेदवार नाही तर मित्रव्यवसायी त्यास उमेदवार भाड्याने देतो. हे उलटही घडण्याची सोय आहे. म्हणजे उमेदवार आहे पण मतदारसंघ नसेल तर तोही मिळण्याची सोय सध्या आहे. खाद्याकडे मतदारसंघी नाही, उमेदवारही नाही आणि लढण्यास आवश्यक साधनसामग्रीही नाही अशांस; बाजारपेठेत ज्या प्रमाणे 'नो कॉस्ट ईएमआय'वर हवे ते घेता येते; तसे हवे ते

टाकली त्याप्रमाणे राजकीय पक्षा-पक्षामधील दरी या विधानसभा निवडणुकीने भरून काढली असे म्हणता येईल. म्हणून महाराष्ट्रातील विद्यामान निवडणुका न भूतो न भविष्यती अशा ठरतात. राजकारणाचे वर्णन काही अभिजन 'दुकानदारी' या शब्दात करत. ते शंभर टके या निवडणुकीत खेरे ठरताना दिसते. याचा अर्थ असा की राजकीय पक्षांचे वर्तन जर दुकानदारांप्रमाणे होत असेल तर त्याचा अर्थ असा की मतदारांसही ग्राहकप्रमाणेच वागावे लागेल. त्यास इलाज नाही. म्हणजे पक्षीय, विचारधारा इत्यादी निष्ठा, बांधिलकी या संकल्पनांस या निवडणुकात कायमची मूठमाती द्यायला हवी. नागरिकांनी आपल्या वैचारिक निष्ठा या मंडळीशी बांधून ठेवाव्यात इतकी यांची औकात नाही. निवडणुका आणि राजकारण हा व्यवहार हा अलीकडच्या काळात शुद्ध बाजारपेठीय झालेला आहे. बाजारपेठेशी नाते हे देवाण-घेवाणीचे असते. त्यात भावनिक गुंता नसतो. त्याप्रमाणे मतदारांस राजकीय पक्ष, नेते यांच्याशी आपले नाते नव्याने बेतावे लागेल. एका दुकानात बराच काळ न 'विकला' गेलेला माल ज्या प्रमाणे नंतर भंगारात काढला जातो त्या प्रमाणे अलीकडच्या काळात एकाच पक्षाशी निष्ठा बाळगणाऱ्या नेत्यांचे झाले आहे आणि हा कालानुरूप बदल केला नाही तर तेच मतदारांची होणार आहे. सर्वच पक्षातील निष्ठावान आज भंगारात निघाल्यासारखे आहेत. त्यांना ना स्वतःच्या पक्षात मान म्हणून ना दुसऱ्या पक्षाचे निमंत्रण. ही राजकीय अवस्था मतदारांनीही झालेली आहे. एकाच एक पक्षाशी स्वतःचे मत बांधून ठेवणाऱ्या मतदारांची जितकी प्रतारणा आणि विटंबना सध्या होते तितकी या आधी इतक्या वर्षात कधी झाली नसेल. म्हणूनच सध्याच्या वातावरणात मतदार-राजकीय पक्ष हे नाते ग्राहक-दुकानदार या प्रमाणे बदलले जाण्याची गरज अधोरेखित होते. एकेकाळी एकाच एक किरणा माल विक्रेत्याकडून महिन्याच्या महिन्यास यादी टाकून वाणसामान घेणारी पिढी जशी कालबाबू झाली त्याचप्रमाणे एकाच एक पक्षाशी आपल्या निष्ठा वाहणाऱ्या मतदारांतही बदल व्हायला हवा. तात्पर्य बाजारपेठेप्रमाणे सध्या राजकारणातही नुसता कोलाहल माजला असून तेथे बाजारपेठेप्रमाणेच नुसती बेशिस्त, अनागोंदी आणि असध्य कलकल भरून राहिलेला आहे. अशावेळी मतदारांनीही कालबाबू पक्षनिषेपेक्षा उमेदवार पहावा आणि स्वतःच अवघा हलकल्लोळ करावा. लोकशाही वाचवण्यासाठी हा मतदारांचा निष्ठात्याग आवश्यक आहे.

जासई विद्यालयात रायगड विभागीय प्रश्नमंजुषा स्पर्धा संपन्न

उरण । विठ्ठल ममताबादे

रयत शिक्षण संस्थेचा विद्यार्थी या स्पर्धेच्या
युगात टिकून राहावा, त्याच्या अंगातील
कलागुणांना वाव मिळावा व तो सर्वगुणसंपन्न
व्हावा यासाठी संस्था पातळीवर अनेक उपक्रम
व स्पर्धेचे आयोजित केले जाते. याचाच एक
भाग म्हणून कर्मवीर विद्याप्रबोधिनी मार्फत श्री
छत्रपती शिवाजी हायस्कूल व लोकनेते दि. बा.
पाटील ज्युनिअर कॉलेज, दहाणाव विभाग जासई
येथे रायगड विभागीय प्रश्नमंजुषा स्पर्धेचे
आयोजन करण्यात आले होते.

रायगड विभागाचे विभागीय अधिकारी आणि
या विद्यालयाचे प्राचार्य कॉंग्रेस एम.के.यांनी
उपस्थित मान्यवर पाहुण्यांचे स्वागत करून या
प्रश्नमंजुषा कार्यक्रमाचे प्रस्ताविक केले व

स्पर्धेचे समन्वयक डी.सी.पाटील, परीक्षक म्हात्रे टी.सी. सुहास नाईक, भाळे एस.एन, गणेश भोईर सर, नरेश भगत सर, वाजेकर एम.एस.या पूर्ण टीमने मेहनत घेतली. विद्यालयातील सर्व संवेदकांनी या स्पर्धेसाठी आलेल्या सर्व स्पर्धक विद्यार्थी, शिक्षक व पाहुण्यांची चहापान नाशता व भोजनाची चोख व्यवस्था केले होती, विद्यालयाचे चे अरमन अरुण जगे यांनी विद्यार्थ्यांना या जेवणासोबत गोड खाऊ दिला. या कार्यक्रमासाठी स्थानिक स्कूल कमिटीचे सदस्य नरेश घरत, महाराष्ट्र रथत सेवक संघाचे समन्वयक नुरा शेख आदित्य घरत इत्यादी मान्यवर उपस्थित होते.या कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन घरत पी.जे.ब प्रा. अतुल पाटील यांनी केले.

संजय शिंदे विद्यालय भोगेवाडी शाळेस जिल्हास्तरीय कृतिशील शाळा पुरस्कार

सोलापूर । विश्वास चोपडे

सिंहगड इनिजिअरिंग कॉलेज कोर्टी ता.
पंदरपुर येथे जिल्हास्तरीय कृतिशील पुरस्कार
वितरण सोहळा रविवार ८/१२/२०२४ रोजी
पार पडला. मा.शिक्षक आमदार.दत्तात्रेय
सावंत सर यांच्या हस्ते संजय मामा शिंदे
विद्यालय भोगेवाडी तालुका माढा जि सोलापूर
या शाळेला कृतिशील शाळा हा पुरस्कार
प्रदान करण्यात आला.पुरस्कार वितरण प्रसंगी
संजय मामा शिंदे विद्यालयाचे संस्थापक
अध्यक्ष मा.श्री.नंदकुमार टोणपे सर सचिव
मा.रोहन टोणपे, मुख्याध्यापिका सौ प्रियंका
सावंत मॅडम व सर्व शिक्षक, तसेच शिक्षकेतर
कर्मचारी यांच्या उपस्थितीत प्रदान करण्यात
आला.
ग्रामीण भागातील मुलांच्या सर्वांगीन

विकासासाठी सतत प्रयत्न करून विद्यार्थ्यांचे गुणवत्तेत भर पाडण्याचे काम आजपर्यंत विद्यालयाने केले .त्याचेच फल म्हणजे कृतिशील पुरस्काराने विद्यालयास सम्बानित करण्यात आले .त्यामुळे पंचक्रोशीतील ग्रामस्थांकडून विद्यालयाचे कौतुक होत आहे.

एम.आय.डी.सी.मधील उद्योजकांनी विविध समस्यांबाबत उपअभियंता यांना दिले निवदेन मागण्यांची पुर्तता न झाल्यास उद्योजक तीव्र स्वरूपाचे आंदोलन करणार-योगेश नेहुल

पोलीस प्रशासनातर्फे मानवी हक्का बाबत जनजागृती

महिला व बालकाची सुरक्षा, महिलांच्या विरोधातील घटना आदी संदर्भात पोलीस प्रशासनाच्या अधिकाऱ्यांनी विद्यार्थ्यांना माहिती दिली तसेच नवी मुंबई पोलीस व्हॉट्सअप चॅनेले फॉलो करण्यास सांगितले व नागरिकांचे पोलिस मदतीसाठी डायल ११२ व साइबर फ्रॉड हेल्पलाईन १९३० क्रमांकाची माहिती देऊन त्याचा प्रसार नागरिकामध्ये करावा. यांसारख्या विषयांवर पोलीस अधिकाऱ्यांनी माहिती दिली सदर वेळी मनोहर म्हात्रे (प्राचार्य), वैजनाथ कुटे. (ज्यु कॉलेज प्रमुख), दर्शन माळी (उप शिक्षिका) तसेच ७० ते ८० विद्यार्थी आणि शिक्षक हजर होते.

प्लास्टिक बंदीसाठी प्रदूषण मंडळाची कडक कारवाई करमाव्यात ५५ किलो प्लास्टिक जप्त

सोलापूर | प्रतिनिधि

केंद्रीय आणि महाराष्ट्र प्रत्यूषण नियंत्रण मंडळाने नागरी स्थानिक स्वराज्य संस्थांना दर महिन्याला तपासणी मोहिमा राबविष्याचे निर्देश दिले आहेत. यानुसार डिसेंबर २०२४ साठी करमाळा नगरपरिषदेकडून बस स्थानक परिसरातील आस्थापनावर एकल वापर प्लास्टिक बंदी मोहिमेची प्रभावी अंमलबजावणी करण्यात आली. या मोहिमेदरम्यान कार्यालयीन अधीक्षक धनंजय कविटकर, कर निरीक्षक स्वप्निल बाळेकर, आरोग्य विभाग प्रमुख विपुल पुजारी, शहर समन्वयक सचिन घाटले आणि अन्य कर्मचारी उपस्थित

होते. मोहिमेत ५५ किलो एकल वापर प्लास्टिक जस करण्यात आले आणि दंडात्मक कारवाईच्या अनुषंगाने नागरिकांना सूचना देण्यात आल्या. मुख्याधिकारी सचिन तपसे यांनी नागरिकांना सिंगल युज प्लास्टिकचा वापर थांबून पर्यावरणपूरक कापडी आणि कागदी पिशव्या वापरण्याचे आवाहन केले. प्लास्टिक बंदीची अंमलबजावणी प्रभावी करण्यासाठी अशा मोहिमा सातत्याने राबविण्यात येणार असल्याचेही त्यांनी सांगितले. ग्रामस्थ आणि व्यापारांनी या मोहिमेला सहकार्य करावे, असे आवाहन नगरपरिषदेकडून करण्यात आले आहे.

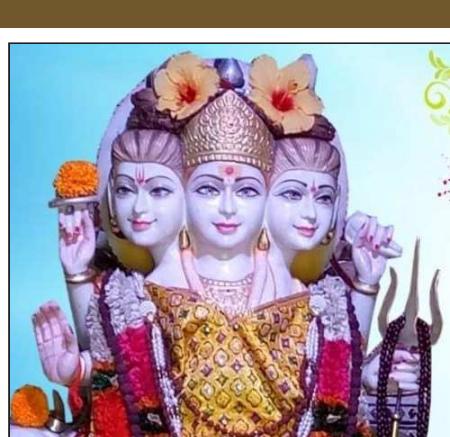
सारणी येथे दत्तजयंती सोहळ्याचे आयोजन ह.भ.प मच्छिंद्र महाराज पळसकर यांची किर्तन सेवा

केवल प्रतिनिधि

केज प्रातानंदा
केज तालुक्यातील सारणी (सांगवी) येथे
दरवर्षी प्रमाणे याहीवर्षी शनिवार दि. १४
डिसें. रोजी दत्त जयंती सोहळ्याचे
आयोजन करण्यात आले आहे. या दत्त
जयंती सोहळ्याचा लाभ घेण्याचे अवाहन
सारणी (सां) येथील ग्रामस्थांच्या वर्तीने
करण्यात आले आहे. यादिवशी सकाळी
९-०० वा. भजन तसेच छत्रपती
संभाजीनगर येथील हभप मचिंद्र महाराज
पळसकर यांचे सकाळी १०-०० वा.
ते १२-०० वा. या वेळेत किर्तन होणार
आहे १३-०० वा. मदांप्रमाणातज्जे

आयोजन कराण्यात आले आहे. तरी यावेळी परिसरातील भाविक भक्तांनी उपस्थित रहाण्याचे आवाहन दत्तउपासक, दत्तभक्त इंद्रभान नारायण मुळे तसेत सारणी ग्रामस्थांच्या वतीने करण्यात आले आहे दत्तात्रेय हा अत्री ऋषी आणि त्याची पत्नी अनसूया यांचा मुलगा होता . अनसूया, एक प्राचीन पवित्र आणि सदृशी पत्नी, ब्रह्मा, विष्णु आणि शिव, हिंदू पुरुष (त्रिमूर्ती) सारख्या गुणवत्तेने मुलगा होण्यासाठी कठोर तपस (तपस्या) केली . सरस्वती , लक्ष्मी आणि पार्वती , देवी विष्णुं (चिंतेनी) आणि प्रकृष्ट तिपर्वीन्यां पत्नी, हेवा वाटू लागल्या. त्यांनी तिच्या सदृशांची परीक्षा घेण्यासाठी त्यांच्या पर्तीना नियुक्त केले.तीन देव अनसूयेसमोर संन्याशांच्या वेशात हजर झाले आणि तिला नग्र अवस्थेत भिक्षा देण्यास सांगितले. अनसूया थोडावेळ गोंधळून गेली, पण लवकरच ती शांत झाली. तिने एक मंत्र उच्चारला आणि तिधांवर पाणी शिंपडले आणि ते बाळ झाले. त्यानंतर तिने आपल्या इच्छे प्रमाणे नग्रावस्थेतच त्यांना दृध पाजले. देवांचे त्रिकूट परत न आल्याने त्यांच्या पत्नी चिंतापूर्ण द्याल्या आणि त्यांनी अनग्रेकूदे

धाव घेतली. देवींनी तिची क्षमा मागितली आणि तिला त्यांचे पती परत करण्याची विनंती केली. अनसूयाने त्यांची विनंती मान्य केली. त्यांनंतर त्रिमूर्ती त्यांच्या खन्या रूपात अंत्री आणि अनसूया यांच्यासमोर प्रकट झाली आणि त्यांना दत्तात्रेय नावाचा पुत्र दिला. दत्तात्रेय हे तिन्ही देवतांचे रूप मानले जात असले तरी, त्यांना विशेषतः विष्णुचे अवतार मानले जाते, तर त्यांचे भावांडे चंद्र-देव चंद्र आणि ऋषी दुर्वासा हे अनुक्रमे ब्रह्मा आणि शिवाचे रूप मानले जातात.

हे पत्रक मालक, मुद्रक, प्रकाशक, संपादक अजय महादेव भांगे यांनी निर्मिती प्रिंटिंग प्रेस, टाकळी रोड , धोंडीपुरा , जोशी नर्सिंग होमच्या समोर बीड ता.जि. बीड ४३११२२ येथे छापून दैनिक गांधीवार्ता कार्यालय मंदाचा फले चार केज आण्याच्या दाकिनीतल केज ता. केज जि. बीड ४३११२३ (मंदाचा) योशे प्रकाशित केले मोरे न ९५२२६६००१९